

ROGATYJAN (2) *sb m*

-ga- (1), -gã- (1) *KromRozm III (1:1)*; drugie a *pochylone*.

N pl rogatyjãni (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przedstawiciel chrześcijańskiej sekty rogatystów, powstałej w Afryce w IV w. jako umiarkowane skrzydło donatyzmu (2) : Powyedáya Hułowye/ Pikárći/ Valdenfes/ Rogatiani/ Montenfes/ Circumcelliones y Donatifte/ iż łáfká boża wśpráwyedliwyáya á pófwyácáyaca ludźye/ yedności kołcyoł boży KromRozm III E7, C6v.

LW